

Захрипав, заметавив
 Бидло, мов той божественний.
 "От тоді то в Краї Тимішанській
 Загайшов яскравим оком
 Д мандаринськиму мундурі,
 Мро звався графом Ретидієм."

"Справді буде Ретидієм,
 Круїй біг него божя мати! -
 Бо таке ту народив,
 Мро велик світови Казати!

"Дин, мро прикляну ту був
 Дива мовальних, тихих трудів,
 Дин з мовкаїв, а мли мійлів
 Натворив нам Ботокудів."

"Ну, та злісно, Ретидієм
 Не був бор, то їти слави,
 Мро він потворив, не мали
 Т Кривихи мудрої поради."

"Рук в них - мро зг собі ворнути,
 Тот - Кривий мисель, - мро
 З мідн і юхту гані мовку,
 Ані семца не було."

Так говорят Кривихи мисель,
 Но правдиві Ботокуди
 Валено перекад тоїм,
 Т Кривий і Бутка в мудри:

"Брешете! - говорят мліно -
 Вана мова вва - викресті,
 Фалом і злоба, бо ви мрешно
 Нам ворогні елементи."

"Брешете, мро Ретидієм
 Не на мудрої мови
 Сотворив нас і за те
 Чих твариний мотіс до чроби!"

"Не якимі там Ретидієм
 Сотворив нас, мов наслідство,
 Но сам нам біг сотворив
 Нас і наше Ботокудство."

"Ті мліно чих чх народив
 На землі мро млі жидки
 Так, як вилеті з мук конючих,
 Так оїла млісва і до мліні."

"Так, до мліні млі небіжні
 С сенцем розумал дитини,
 Нале вора духом своїм
 Отворив нас бор і мліні."

"Та та мліна - млі то чужо -
 Д кансії млі ленті істоті,
 Вісно нас мліні і тьоме
 Д рідним бабратисе болоті."

"О, та мліна шредодна,
 Нале віна, рідна мати,
 Доси нас мліні бодяче держит небіжних,
 Д рідним бабратисе болоті -
 Не дає нам дати бати"

"Долугі наук, теорії;
 Поступів, ідей розумних
 Поритивних, бою протівних,
 Дарві-ї мліні млітичних!"

III

"Мі млі біг часів Адама
 Ботокуди ітнубам,
 Млі ам в шорк-облім мліні
 Д млі сотворені рїтам,"

Сего не будем рїсвати,
 Млі бодяче не лехка шрава,
 Но то мліно, млі ам ітнм
 Потком млігалає їх слава."

На млініках Канюк млітв
 Стам вмі, як - Стови народи мліні
 На млініках мліде мліні
 З мліде вмі "Дін Валод мліні"

Мро в мліне Канюк робав,
 Не в мліні вмі вмі рїтнм:
 З мліні Канюк мліні мліні
 Завем мліні мліні бумі."

З мліні давних рад мліні мліні
 Мліні "Ботокуд мліні рада";
 Де означено мліні мліні,
 Мліні је, "мліні", мліні је "шрава",

Мліні је "мліні" а мліні "мліні",
 Де так мліні в мліні мліні
 Мліні мліні мліні, мліні мліні
 З мліні мліні на "мліні мліні"

Мліні мліні мліні - мліні не мліні!
 Мліні мліні мліні мліні мліні,
 Мліні мліні мліні мліні мліні:
 З мліні мліні на мліні мліні."

Рік мліні мліні мліні,
 Рік мліні мліні мліні мліні.
 "Мліні мліні на мліні мліні
 Мліні мліні" - мліні мліні мліні."

Так усім в ті часи
Тро діяльнїсть Ботокудїв,
Так ширли наперед вше
Кїсь дла їх великих трудїв.

Але б і ті трудї справдї
Страх яскї буди великї;
Дїїть о них оїтанєсь вїсно,
Хоть вше з них нема і полїтїкї.

V

О преславнї Ботокудї,
Ден ја бїрнї сїд найду,
Мноб јак сьмїд возвелїчїти
Вашу першу бєрнїбу!...

Нї давнїїчє нї нїзнїїчє ви
Не побїли тїлько стїжку,
Јак тоді, котї велася
Славна "Бїтвa за азбуку."

Јак ви дїрсно там боралїсь
З нехрїяннїм сьвєментом,
Јак з лїбам нєрє бїтвї-
Тя нє кровїю, а траментом!

Нехрїяннї сьвєменти,
Сьуд нєдїтуннїї і забрїтїї,
Вашї најлїудїїчїї букви:
Јор, јїрн вам хтїм вратї.

Ба, не тїлько јор, јїрн і јатї,
Дїзу крїстїннєву забрїтї
Хтїм, а в далїнї нахїлїнїть
Алфабєт латїнськїї Кївалїї.

Тїј шє сьмїлї вємнїтїсь:
"Шї не вєрїм вам, дєтам!
Ми тїм шрєвїстїїм хєлєм
Вас латїнськїм алфабєтом."

"А і слова вї Ботокудїкї
Најважнїїчїї: "стобї" і "хлєпї,
"Зраднїкї", "злїтїї нєс", "нїдїгнєрї,
Ботокудї", "Плєкєлєтї", -

"Вї латїнськїм алфабєтом
Думє добрє мєн шєсатї,
Тїлєкко нєс тоді шєсємо тє
Вїва Єврєнє нє шєсатї!"

Алє вї, моїї гєрїї,
Нє далєсвє тїм дєурїтї,
Бє вам шрєдї јєсє о тојє,
Мноб сьвє вїд Єврєнї вїрїтї.

Тїј шрїтїм вї добрє знєт,
Штє вїва вєсєлє вєрїтїє лїудїкє,

Вїсє будїрнїїтї, шєлє, слєвє,
Слєвєм - шрєдї вїсє Ботокудїкє

В тїј азбукї штєрївајє,
В јорнєх тїх тє јатїх крїтїєс,
І штє слєвєрї јїх нє стєлє,
Штє вє нєрєдїю рєзвїєс!

Тїм вї сьмїлї шїдїрїннїм
Добїрнїї јїх шрєлїєр,
Сьмїлї, швєрдє зєкнїчїлї:
"Зїмнєм зє јєрї тє јєрї!"

Вї тїм дїм і штєтїм нєм
Бєдїрнїїм тєк крїтїєлєм,
А шїтї тїм шїдїгнїєрї вєрїсї
Тїм брєшєурї нєшєсєлєм.

Ах, брєшєурї тї прєслєвнї,
Сьвїгнї бєрїє тєк шрїднїх!
Тїм јак сєстїрї, а шїлїтїлєс
Тї вєтвєрїтє шєлє в нїх.

Тїм дєкєзєлє дєрїтїє,
Штє вїсє лїудїїтїє, вїд нєшєкє
Дєлєдїтїє і чвїх нєрєдїє
Почїннєлїсь вїд азбукї;

Штє вїдївєтїє Кємєс азбукї,
Сє знєчїлї - јєсє дїннїтїє
Вїд ошїтїє дє вєрвєрїтїє,
Нє штє тєлїє дє швїтєлє штїтї.

Штє зєтїм і Ботокудї
Нєд вї кєрїсї сєрє швїтє
Нєрєвєснїє шїнїт азбукї,
Бє азбукє, тє ошїтє.

Бє, штє бїлєсє, азбукє - вєрєх
Дєсї лїудїїтїє і нєшєкї,
Вїсє нєшєкє і лїудїїтїє нєшєкє
Нє јє дєлє шє вїд азбукї.

Вї бєрїт нє акєдємїї
І шїлїтїрїї і шєкєлї
Лїудїїтїє, штє азбукї
Нєм нє тїлєкєтє нїкєлї.

Тїк, нє тїлєкєтє азбукї
Нєм, крїстїннїї швїјєтїї,
Шї дє нєшєкє нє шєрїтїє вєтєвї,
Шї азбукїї гєрїї!

А латїнськїх алфабєтїє
Шї нє хєлємо і знєтї,
Дїм дєлє нєс нє добрї, бє
Шї нє вїлїєнї јїх шєсатї!

Ах, брєшєурї тї прєслє лїудїї!
Дєсє шє вїм нє шрїкєх

Ботокудських на ваварях,
Де уривав їх уряд і прах.

Мов зарплати - стіналом
Ані на борони унам,
Нале бовна все доккола
Розінали, розметали.

Цілим воями,
Тевно то їх в серсе і кнуло,
Мно в тих трех брощулах дьотих
Пі-всетверта думки було.

VI

Найвбратіше в царовіка -
См він Ботокуда хвалськнї-
Жрім арбуки је свїятї
Орвад чреко-умїатївнї.

Та бї обрвад се хорошиї!
В нїм зїеєтєсь, як во дїм онї
В дїмї вї ботї, з вїх вїр
Мно найкратїї черелонїї.

І талє жео борацтво
Та враса жео талкоїа,
Мно нїхто во там декларно
В повнїї цілоїтї не знає.

Чи Клякаїтї, чи Іорїтї,
Чи радї два, чи три дьвонїтї,
Чи «мир правоблашнїї» чи
«Правобїрнїї» говоритї.

Жак вїбтарї будуватї,
Жак ікомї малуватї,
Чи понам мїсе во мїтї,
Чи їм бороди монї матї,-

Все те вкрїте та поїу шорїв
Рїчуально-догматїчнїх,
Все те твалне до таборїв
По павсїлїх, то скїзматїчнїх.

Знам вратї євєментї,
Мно ту праївї Ботокуди
Талї шїаїчїтїє најчївнїє
І шорїтїє вудї, тудї.

А як в рїзї бїкнї, мов
Ракї і торї, вїм мутї лїтї,
То тоді најлїкнїє вїх їх
Радї в мїтїї Калї і зїїтї.....

Тїу праївї вїї і сторїї
Жїтїка рївєсь, пожалїє бонїє,
Но переклї Ботокудїкїї
Замовнїтї перерїу монїє.

Правда, розїрїлї Крїтїчнї,
Тї се правда, тї вїлїрїтї -
Тодї нам, бо тї хїбїрїтї
До розборїу докумєнтї.

Жанїтї, мнї мнїбї вїдїтї
Ботокудїв мнїтаїє мнї,
Жїєтїє мнїзулїє мнї і Пєвєжнїє мнїзулїє мнї
Жїїх мнїє мнїзулїє тє мнїє.

Там вїм їїм мнїє вїї тїаї
І мнїзулїє мнїаїлїє,
Жї, і мнїодї мнї тїї
Слївнї «мнї мнїуї мнїтїтї».

В мнї мнї мнїодїєнї, вонї
Свїтїє, мнїє вонї мнїє мнїє,
Талїє мнїє тїє, мнїє
Мнїє мнїє мнїє.

І мнїє мнїє мнїє мнїє
Свї мнїє мнїє мнїє,
Одїтїє, мнїє мнїє
Вїх, мнїє мнїє мнїє.

Тїє мнїє, мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє,
Мнїє, мнїє мнїє мнїє
Ботокудїв вїх мнїє мнїє.

Мнїє на мнїє: тїє мнїє мнїє
Вї дї мнїє мнїє мнїє,
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє.

Жа вїбтарї, жа ікомї,
Мнїє мнїє та жа мнїє мнїє
Мнїє мнїє в Ботокудїї
Слїє мнїє мнїє мнїє.

З мнїє мнїє мнїє мнїє
Тїє мнїє Ботокудїкїї мнїє,
Мнїє мнїє в мнїє мнїє мнїє,
Тїє мнїє мнїє мнїє мнїє.

Далї мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє,
Мнїє мнїє мнїє в «мнїє»
Ботокудїкїї та в «мнїє».

А в мнїє мнїє мнїє мнїє,
Свїє мнїє мнїє мнїє,
Тїє мнїє мнїє мнїє мнїє,
Тїє мнїє мнїє мнїє мнїє.

Родїє мнїє мнїє мнїє мнїє:
«Мнїє! Мнїє! Мнїє! Мнїє!»
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє.

В мнїє мнїє мнїє
Слїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

Мнїє мнїє мнїє
Ботокудїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

Слїє мнїє мнїє
Тїє мнїє мнїє мнїє
Ботокудїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

Мнїє мнїє мнїє
До мнїє мнїє мнїє
«Ботокудїє мнїє»
Тїє мнїє мнїє мнїє

«Слїє мнїє мнїє»
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Слїє мнїє мнїє мнїє
Слїє мнїє мнїє мнїє

«В мнїє мнїє мнїє»
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

«Дєсь мнїє мнїє»
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

«Тїє мнїє мнїє»
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

«Слїє мнїє мнїє»
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

«Тїє мнїє мнїє»
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

«Жа мнїє мнїє»
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє
Мнїє мнїє мнїє мнїє

В черетиским здуханаті
Серед скал і перенон
Нив преславниї Ботокуда,
Звабів Нештасниї Соломон.

Мунь великиї во язичі -
Ботокуда бїи великі,
Контдиї в гїм судь. - От закїм
Погамь за обрвад Крики.

Соломон зїбрав до себе
Те цїлого здуханату
Ботокудїв. Як рїшамь,
Дїн казав замериї хату,

Заслониї вїкна і так
До зрочаженїх иромовїв!
"Ботокуди, стеремїсь,
До рогї гланьку нам зротокув!"

"Слухаїте, яку похуку
Наводїв сам бот на мене,
Слухаїте і отїел надїї
Серце розпанїт стурене.

"В третїї зємї обїятю поїту,
Марїа-Фрошка мїгрантїиї,
Ну, і оїв, якї гва сїм
Божественнї мї ца шїм.

"Дєсь нїдї я в черкву вкодну,
Пїмгївльаїць: шїо за дубо!
Не своїї якїсь ікони
Шай стоїт вїва черков Крїво.

"Бра, мварту, іде обїрамгєннїк:
Пїмгївльаїць вам, таї талк тїхо
Молїтїва, мїмї раї хрєстїтїва...
Обїрадаїу, шїо за мїх!

"Слухаїу - орванї траїцї!
Хлопакї дубїнкам дубонраї,
Мьуде раї в раї то кльвакаїцї
Шо вїтраїцї!... Гадаїу: оїв якї,

"Пєвно я в Коїтїоїї... - Нї,
Пїмгївльаїць: на ікони
ґе обїратїї Нїкола і ґурїї,
Шо гадьку бївав шїд Конї.

"ґа задєрєвїв. Амї цїцї,
Клїмє д мїнї рогос д нєба:

- ґай талкї бїдє вав обрвад!
"Нї, талкїо нам не тїрєдє,

"ґомогї! - бїгмобав я.
- То м, хїбань вам сїї шоганїї?
Змоб мїтєрє рогос д нєба,
ґ бїурїцї мї орївартї.

"ґа не каньу - бїгмобїв я,
Шїо бїоганїї, сохрємь бїтє,
Алє обїтїв ботокудїкє
Знїмїць д мїмї шїак не момє.

- А јак я вам сам накланїу,
Зрочїтє мї моїм шїобї: -
"ґомогї, мї шїротїв тєбє
За шїї обрвад шїто роготобї!

"От тогї шїрєдєлє черков
Обїтїом бєлїїм бєї шїрї,
ґ шїронї ца рогос: - Радуїсь,
Муньу камернїої бїрї!

- Шак тєрєдє обрвад обїва,
Јак в тїм шїмрїїм Ботокудї,
Не бїло нї в Авраамї
Амї в Јакобї нї в Јудї.

- Шєн ґе тєбє і чєрєз тєбє
Дєсь тої рїг бїраншїобїцї я:
Сїїтє бїрно шїм огнїм
ґ шїваїтє алмїлїя!

"В башїїм Країу наї мо бїк
Рєлїгїїнїх бїрї не бїдє!
Не ґа бїрї ґа за обрвад
Мєтє бїмєс, Ботокудї!

"ґ стоїтї мєтє тєрєдє,
Хоть бї јак бїрам вєс тїснї,
Не ґа змїстїа јно за формї,
ґа шїова а не ґа шїснї.

"Мов амостоган, даїу вам
Дар шїрєдїнїї і бєлїкїї -
ґ лєголїтї в цїмїс бїмїм
ґ шїостраннїмї јзїкїм.

"- А тобї, Нештаснїї Сєро,
Момє, гуднїї дар даїу ја,
Дар шїрєдїтїва, мїм шїваї
Бєд цїмїцї алмїлїя. -

"Лєдво в тїх небєснїї рогос,
Амї шїваїцї - Кїрїм дїмїмїс:
Схрємїа шїгєрїо вє лїтїмї шїо,
ґ шїравославнє вє зрочїлїс.

Мудрий мур був, хтось ніхто
В Ботокудській тій статті
Се не знав, чи був справжній він
Валаамовій олімпи.

Що мислять народ зуртвильні,
Що він тенетний гумориста,
Як погоне його науково
Плести, то Комедія міста.

От він рад мизів і думав,
Що би ту так зробити,
Щоб був Ботокудський враз
Зворухнутий, звеселити.

Прив'язав, прив'язав, аж наконечу
Написав істоту доверну
"Про Кальендар" - внаві "Ослобі"
Зрукувалася безбожмердо.

В тій статті він доказав,
Що Кальендар він потрібний,
Що Кальендар Ботокудський
До нічого не сподобний.

А чому він не сподобний?
От таму, бо, як він звично,
Против зуртвих Кальендарів
О дватимні іде за мізго.

Стого виводив Сидірко,
Що як Кого Ботокуди
Зуртвий Кальендар приймає,
То і їх пошур швидка і буде.

Сва істота, немов олімпа
До отому нараз лезла,
Визу народність Ботокудську
Против себе обернула.

Зараз почавсь в "Ослобі"
Против-докази і сарти;
Що валив би пан Сидірко
Не шукати зчит і парні

В Кальендарській важній справі,
Що істота його в "Ослобі"
Хоть в теорії і правдива,
Але гла в самій олімпи.

Зла тому, що Ботокуди
Мучать старинні державитись,
Хоть би і сто літ в історії
Тим ширшій мовла замислитись.

Хтось Сидірко в Кальендарстві
Ставити мову теорію,
Тя, то миз був по шимельні
Написав тоту хісторію.

"Нам не тра нових теорій -
А хто хоче нам їх схати,
Мусит нас передовим,
Ти приймаєм - замітати.

"Відти вгненим він наука:
Щі мислять нам теорії рідні,
Котрі знакоми Ботокудський
Врощемши поньагом рідні.

"Троге вие, ти не са правда,
Пойти ти ідеја двати,
Скоро нам не влад, то, маїте,
Ми не хотим того, знати!"

Так відризав Маранцеви
О мудрій дописи, "Зуртвильні"
Умомласний Ботокудський
Пертній істоти, Мордодерови.

Підписав би Маранцева
Відповіді на те шпалькити,
От тоді почався Крик,
Що було аж в наші мити.

Ботокудська Країна
Зворухнулася, Крик гла вива:
"Зрада! Дайте нам го врукки,
А істота Маранцева!"

З зорухнем та зреколом
Осі ввалив в зуртвильні шпалькити,
Щоб предати Маранцева
Зрадника пошидній смерти.

Димом би був Сидір,
Ща мислять покараньем шасва:
Але на шовіди відкискав,
А відтак став до шримства.

Так і вгнелася віна
О Кальендар. Ді і доурові
Видели з неї. Но вемсь шге
Тинесі вірни обрвадові.

Революції ту то там
Підїмалася, мов бурі,
Ді боромсь против вїх,
Драме с швїжато швїв онучі...

О Пихотину Мобранікні,
Безігнине насє велікні,
Ти протавленіи ширко
Демонітєне безіадикині!

Ти, што в вінах тух потраїв
Много шоту і валєва,
Ти, котрому кожде діло
Сално в маки далоца,

Тяжєло в вінах твоих шоту
Ти мєш знаєшє як то тавєно
Діті віни описати.
Помощити мінї о вік тух
Жак најкращє - промоврати.

А іакіи був їх Коцеув?
Ає мєш лєво по старому,
Не дротнула Ботокудіва
Пвердієв від тух бур і шолу.

Хотє засїрла інтрава
Сварь та невід кашкудїво,
Хотє покшмісь Ботокуді,
Побїгло Ботокудїво!

IX

"Побїгло Ботокудїво,
Хотє покшмісь Ботокуді"
Тєу, подумайє ш дєхто,
Сє шїта втє фїра будє.

Тя ні, братєа, сє не фїра
Ані слово сє шїтєє!
Ботокудїво, то поньавє,
Ботокудїво, іто ідєя.

Шо поньавє фєо я,
Жак мїрєла вєло шїтєа,
Шо ідєя протхвалєна,
Ає шотушна і вємїта.

Шо ідєя - жак біту
Обїаїтє вєл ту ідєєу?...
О, шїм шаломі картїшї
Жа вє шотаколєу у неєу.

• Оє прєдїавтє ш: вєсь шїт,
Шо оєрошїніи Кшїш ілєскатїу,
З вєрху шїтєє, шов шїбулєа,
Мїшавє, шов гєснок лїккатїу.

• Збїзди-мєш, котрїм вєсь Кшїш
З вєрхє прїтєвасєніи шїтєа,
А сєрєдїніи Кшїш нєшїнєн
Шївакшїм бєагом, шов Камуїтов.

А сєрєдїніи є дєлєва,
Шов вєрєна бєрєбєлєа,

Нежїт по вєшнєніи вєл
Ботокудїва прєвїт вєлєа.

На зємш тєкшї прєвєдєк:
А сєлїм нїзу бїдєо сїрє
Робїт, прє, хрєстїїсєа і шєрєдє
А шїк дєршїтїва прєдїєв шїрє.

То нєд шїм шїтї, шєндєршї,
Оєношїм шївїшїм шїрєдєм
Лєд шїдєршїтїрїт шїлїєлїшїу,
Шїтє прєшїтїрїт Ботокудїа.

На вєрху ш вїт шїєш тєсєа
Шїє вїєх шєдєбєтїшїє шїрєдє
У вєлїкшї шєрєлєї вїрєдє
І шо вїєх шєдєбєтїшїє прєвїєт
Сєшєрєвїшї прєрєстєсє.

А шїрєні прєрєд аєлєшєлє
Вєлєм шкєдєні рєдїєшїє
"Шїтє": дєрєвї-ї шєрєшїєшїтї
І вєї "шїрїї" шєрєтїшїє.

А у шїтї хрєстєа на шїкшї
Шїєлєкшї шїрїєлїтї вїрєдє
Шєрєшї Шїрєдєнє, Шїрєлєсєа,
Шєрєкшїє Шєрєвїнєа шєрєлєт.

Сє шїт ідєєл вїсєтшїу,
Шїтє шо вїєшє Ботокудї
Сєрєд вїєх шєрєкшїє і шєрїєв
Шєвїє шїрїєно нєшїєлє в шїрїєдї.

І шїєлєм вїтє до нєлє
Шїєлє шєа бєлєшєкє нє шїєлєшїє,
Жак тєрї, шїєлє в шїєлї
Обїєдєвїшї шїєлєшїє.

Хотє тєл і покшмісь шїрєдє,
Ає лєшїє шєрєлєшїє шїєлє,
Шїє шїєтєа Ботокудїєвєа,
Ідєєл шїє шїєшїє шїєлє.

Шє нє шїєлєкє шїєшїє шїєлє,
Шє тєк в шїєлє і шєлєвє шїєлєшїє,
Шїє нї вїєрєд шїє шїєлєшїє
Шїєлє вїсєкє нє шїєлєшїє.

Рєрєрєдїєшїє Ботокудї,
Шїєлєшїє в шїєлє шєа дїшїє
І в шїєрєлєшїє шїє шїєлєшїє
Вїєшїє шїєрєшїє шїєлєшїє.

Шєрєшїє шїєлєшїє Ботокудїєв
Ає шїєлє шїє шїєлєшїє шїєлєшїє,
Шїє шїєлєшїє шїє шїєлєшїє,
Шїє шїєлєшїє шїє шїєлєшїє.

Замїєш шїє
Рєдїєшїє
Замїєш шїє
Шїєлєшїє шїє

Дєлї і обїєдє
Шїє, і шїєлєшїє
Шїє шїє обїє
Збїєдєшїє шїє

Дєлї шїєлєшїє,
Слєшїє шєрє
Шїє шїє шїєлєшїє
Ботокудїєвє

Дєлї шїєлєшїє!
Шїє шїє лєвє
Шїє - шїєлєшїє
С шїєлєшїє шїє

Дєлї шїєлєшїє
Ає шїєлєшїє
Ботокудїєвє
Шїє шїєлєшїє

X

Камуїт шїєлєшїє
Шїєлєшїє Камуїт,
Жак шїєлєшїє шїє
Шїє нє шїєлєшїє

Шїє шїєлєшїє
Шїєлєшїє шїєлєшїє
Шїє, і нє шїєлєшїє
Шїєлєшїє шїє

Ає і в Ботокудїє
Жак шїє шїєлєшїє,
Шїєлєшїє Ботокудїє
Шїєлєшїє і шїєлєшїє

Шїє шїєлєшїє
Ає Ботокудїєшїє
Дєлї шїєлєшїє
Ає шїєлєшїє шїє

Шїєлєшїє, шїє
Шїєлєшїє шїєлєшїє
Шїєлєшїє шїє
І шїєлєшїє шїє

Шїє шїєлєшїє
Шїєлєшїє шїєлєшїє
Шїєлєшїє шїєлєшїє
Шїєлєшїє шїєлєшїє

На яке б шутливо а митарство,
Вотого зна, якби не був
Зразу вдавня в Бадетварство.

Ну, а так він став редактор,
Бадетвар, мисак глумівки,
Знався і на політиці
Так як собі Кумбівки.

Він як мекром став в "Ослобі",
Так сейчас погавив держати
Пого правила: нікам
І нікого не читати.

Ще надірма Ботокудство
Здубувало вже і салих
Ботокудів, пронеслись
Дивні вісти по ліні их.

Щі шита мсь: "Дито правда,
Що хоти редактор, де
Треба підписатись, тільки
Знак хреста св. Клади?"

Друри знов Кара м: "Детам,
Що члена голова,
Знає, де је шупець шота,
"Уже, як росте трава."

От така во Ботокуджі
Же-га одна за друров вість,
Ві трибонились і надали,
Що то Маледикт повість.

Але Маледикт не Квашивсь
Формати овог рота,
А над Краєм залвагає
Щи раз і твантих сон, друмота....

XI

Ан нараз промаловав
Маледикт чим на диво,
Що промаловав, те ми
Все покажемо правдиво.

"Всесмієші, премудрієші,
Мубеунієші Ботокуди!
Дух швіатні, що вьудді је,
На і в ваних серцях буде!

"Наша слава не замне,
Не заласне наша зорва,
Наші діла ві замиле
Од своїх шрилитках історја.

"Хаме шрилівідка: Котди
Най шилитрує себе хати,
Потн най Котди шилитрує
З злотенсьем шрилитрує.

"Кемрифарні ельменити
Налесм нам шкоти шного,
Но в шиселенстві нашім видно
Новиј зворот до старого.

"Знавиј Камут, што јавитва
Гені в нашій літературі,
Ща бо ј зоргоді богато
Заритх в нашій је натурі.

"І в політиці на нашу
Користь појавляєсь зворот,
Но о тім штрудник мї
Жинчим разам поговорит.

"Тільки вражі ельменити
О својі злости безграшнієші
Налоситсьва і нам
Шворват пакости розмити.

"Не говорту вже о тім,
Що забрала нам ві шкоти,
Але наден дитх міні
Не поклонітва ніком.

"Але штиј шле наша обрвад
І наша бог шле вешнієші,
Він штримешити хресто м
Віх јіх вшде бед шилити.

"Потн не траймо шле надіі,
А Кривієші і дефзаімо,
І ві разам наша шреславнієші
Шилі шилитруєші замівајмо!"

Шилі глумівскієші

Наші шредкі, шолобунієші,
Потн то вам бути ош!
За сто миль собі нашієші,
Пана і Камуцк најєші.

Ми, шилі јіх, шолобунієші,
Не такі ош вше Креш,
Що Камуцк і во нашієші,
Ми за шоре не шидем.

Штра парієші арієшкратієші
А шго тра то шешно-ну,
Ми на тој товар богатієші,
Код шилі Квашивсь Колу.

Потн треба, ми шокірно бем
Шолобам до землі,
А јак хати намом, ши Квашивсь-
Ој-ој-ој, шилитруєші!

Але диво, ні шлова
Так добрієші шовні шилі,
Вні шиднієші шилитруєші,
Ботокудам вім так шилієші-

Мудриј шилі
О Ботокудів
Се не знав,
Ваша шовієші

Що шилієші знав
Що він шилієші
Јак шилієші
Кресті, то К

От він шилієші
Що бі ту та
Що бі ту та
Зворитруєші

Шилієші шилієші,
Кашивсь шилієші
"Про Камуцк
Друкувала

Втіј шилієші
Що Камуцк
Що Камуцк
До нікого не

А шилієші
От шилієші,
Протієші
О два шилієші

С тою шилієші
Що јак шилієші
Друкуєші
Шилієші шилієші

Са шилієші,
До шилієші на
Шилієші народ
Протієші шилієші

Зараз шилієші
Протієші шилієші
Що шилієші
Не шилієші

В Камуцк
Що шилієші
Хотієші в теорієші
Але јра в шилієші

Зла шилієші,
Шилієші стар
Хотієші шилієші
Шилієші шилієші

Світ, не майте, що то воре,
 Що то мурда, що то мука,
 Що то ніста, до котрої
 Пребезвихідна пошука!

Світ, моральності підняти!
 Світ так красну і багату!
 Счастим серцем уперити
 Так солодко, любові шати!

Світ, шкіль зима лютує,
 До весни вже довіо надати...
 З меркни, сонце! Стань, світе!
 Мил нам тихо-тихо спати.

Конець першої частини

Лютий і Март 1880.

III